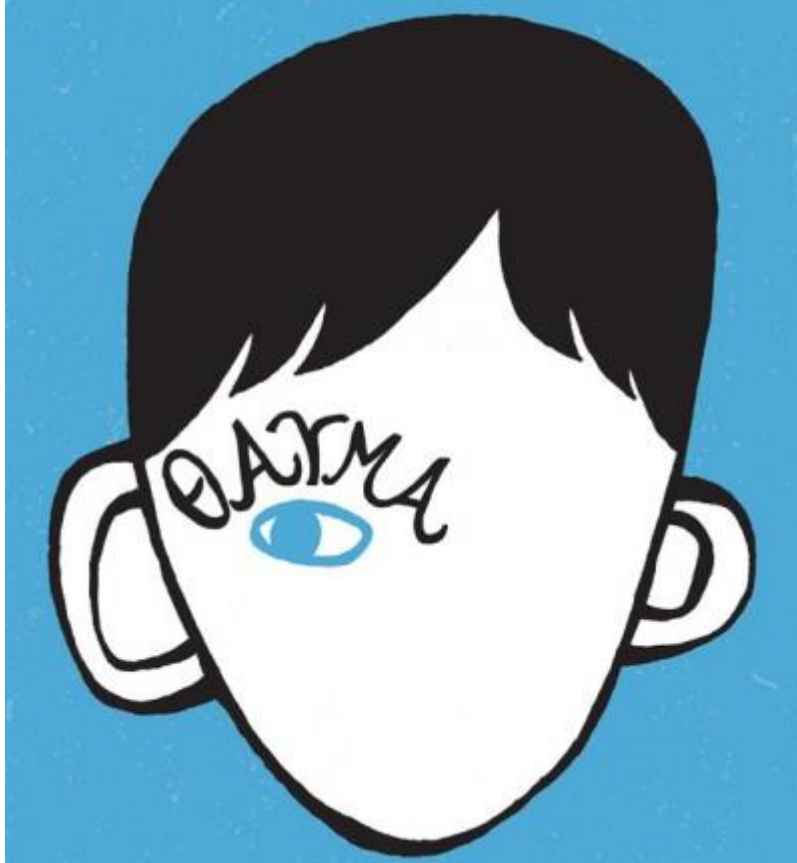

Βιβλίο: Θαύμα - R.J. Palacio

Ορισμένα βιβλία, έχουν καθαρά την πρόθεση να σε ψυχαγωγήσουν και να σε διασκεδάσουν. Άλλα πάλι, να σε προβληματίσουν και να σε βάλουν στην διαδικασία να σκεφτείς. Να σκεφτείς ποιος πραγματικά είσαι, ποιος μπορείς να γίνεις, πως βλέπεις τον κόσμο και τους ανθρώπους γύρω σου. Ένα τέτοιο βιβλίο είναι και το "**Θαύμα**", το οποίο κυκλοφορεί εδώ και λίγες μέρες, από τις **εκδόσεις Παπαδόπουλος**.

Από τη Γιώτα Παπαδημακοπούλου

Ένα βιβλίο που αν και θεωρητικά κατατάσσεται στην παιδική λογοτεχνία, έχει να δώσει και να προσφέρει, πολλά περισσότερα απ' όσα, ίσως, σε προδιαθέτει, παίρνοντάς το στα χέρια σου. Ένα βιβλίο που σε συγκινεί και κατά κάποιον τρόπο, σε σοκάρει, γιατί έμμεσα, σε αναγκάζει να αντικρίσεις το είδωλό σου στον καθρέπτη και να αναρωτηθείς, "τι θα έκανα αν ήμουν στη θέση τους;" ή το σημαντικότερο όλων, "είμαι τελικά, καλός άνθρωπος;"

Ο Αύγουστος, είναι ένα δεκάχρονο αγόρι το οποίο και γεννήθηκε με ένα ιδιαίτερο είδος δυσμορφίας, με ένα στοματοπροσωπικό σύνδρομο που τον έχει αναγκάσει να υποβληθεί σε δεκάδες επίπονες εγχειρήσεις που παρ' όλα ταύτα, δεν θα μπορέσουν ποτέ να αποκαταστήσουν την εμφάνισή του, καθιστώντας την φυσιολογική. Όλα αυτά τα χρόνια, η μητέρα του, ήταν εκείνη που φρόντιζε για την εκπαίδευσή του και έτσι, έμενε όσο το δυνατόν μακριά από άλλα παιδιά κι ανθρώπους με τους οποίους, δεν μεγάλωσε μαζί και που δεν μπορούσαν να διαχειριστούν την εμφάνισή του η οποία και προκαλεί αποστροφή.

Ήρθε όμως η ώρα που ο Αύγουστος, πρέπει να πάει σχολείο, να αντιμετωπίσει τον κόσμο, έναν κόσμο που είναι σκληρός και που πολλές φορές, δεν καταλαβαίνει ή δεν θέλει να καταλάβει, αλλά και τους ίδιους του τους φόβους που χωρίς να το θέλει, λειτουργούν κατασταλτικά ως προς την τόνωση της αυτοπεποίθησής του.

Πρώτα απ' όλα, το "Θαύμα", είναι ένα εξαιρετικά καλογραμμένο βιβλίο, με λόγο απλό και κατανοητό που σκοπό δεν έχει να δημιουργήσει εντυπώσεις, ούτε να φλυαρήσει πάνω σε μια συγκεκριμένη κατάσταση, καταφεύγοντας σε φτηνούς μελοδραματισμούς. Όχι γιατί δεν θα μπορούσε, αλλά πραγματικά, γιατί δεν το έχει ανάγκη. Η ιστορία της Palacio, είναι μια ιστορία τόσο παράξενη, τόσο ξένη στους περισσότερους από εμάς και όμως, μια ιστορία που θα μπορούσε να συμβεί στον καθένα μας. Και η σκέψη αυτή και μόνο, είναι τρομακτική. Όχι γιατί δεν θα αντέχαμε να αντικρίζουμε κάθε μέρα το παραμορφωμένο πρόσωπο ενός παιδιού, αλλά γιατί καθώς διαβάζουμε και γινόμαστε μέρος της ιστορίας, συνειδητοποιούμε πως ίσως να μην διαθέταμε τις ψυχικές αντοχές και το σθένος που απαιτείται για να υποστηρίξεις έναν τέτοιο άνθρωπο και την ζωή που του επιφυλάσσει η κατάστασή του. Και πιστέψτε με, χρειάζεται μεγάλα κότσια, όχι για να το αποδεχθείς εσύ ο ίδιος, αλλά για να μπορέσεις να κάνεις τους άλλους να δουν, αυτό που μπορείς να δεις εσύ, αυτό που βρίσκεται κάτω από την επιφάνεια.

Η αφήγηση, είναι μοιρασμένη. Και ναι, μπορεί ο ίδιος ο Αύγουστος να φέρει στην πλάτη του το μεγαλύτερο φορτίο, όμως δεν είναι ο μόνος που υποφέρει κάποιες στιγμές, που δεν είναι και λίγες γιατί πολύ απλά, δεν μπορούν να είναι. Γιατί ακόμα κι αν ξέρει πως κάποιον τον αγαπούν γι' αυτό που είναι, παρ' όλο που προσπαθεί να είναι γενναίος και αισιόδοξος, δεν τα καταφέρνει πάντα. Γιατί είναι ένα παιδί και μάλιστα, ένα παιδί με κατανόηση κι ευαισθησίες. Παρόμοιο φορτίο σηκώνουν οι γονείς που πρέπει να μεγαλώσουν και να προστατέψουν ένα παιδί με ιδιαιτερότητες. Η μεγαλύτερή του αδερφή που αν και καταλαβαίνει την κατάσταση, νιώθει κάποιες φορές να πνίγεται από την ανάγκη να είναι φυσιολογική, όπως τουλάχιστον το εννοεί ο υπόλοιπος κόσμος. Οι φίλοι που βλέπουν σε εκείνον κάτι πέραν της εμφάνισης και που όμως, απομονώνονται και λαμβάνουν μέρος σε έναν πόλεμο που οι ίδιοι, ποτέ δεν θα επέλεγαν να εμπλακούν γιατί είναι ηλίθιο.

Ξεκινώντας το κείμενό μου, ανέφερα πως ένα από τα ερωτήματα που σε αναγκάζει το συγκεκριμένο βιβλίο να θέσεις στον εαυτό σου, είναι το αν είσαι καλός άνθρωπος. Προσωπικά, δεν ξέρω αν είμαι, μπορώ όμως να πω με σιγουριά πως διαβάζοντας το

"Θαύμα", αισθάνομαι καλύτερος άνθρωπος. Μπήκα στη θέση, όχι μόνο του Αυγούστου, αλλά των γονιών, της αδερφής του, των φίλων του, όλων εκείνων που τον στήριζαν ή τον απαξίωναν. Εξέτασα το νόμισμα από κάθε πλευρά και αυτό που κατάλαβα είναι πως, τελικά, δεν έχει τίποτα άλλο σημασία, παρά αυτό που αισθανόμαστε μέσα μας, αυτό που μονάχα τα μάτια της ψυχής μπορούν να δουν. Οι πράξεις μας, είναι αυτές που καθορίζουν το ποιοι είμαστε και το ποιοι θα γίνουμε, είναι καθαρά δικιά μας επιλογή. Μπορούμε να κλείσουμε τα μάτια και τ' αυτιά μας, ή να γίνουμε οι ήρωες εκείνοι της καθημερινότητας που αισιοδοξούν, αυτοσαρκάζονται, δεν νοιάζονται για τα σχόλια των άλλων, που μπορούν να δίνουν χωρίς να περιμένουν ανταλλάγματα γιατί θα έχουν την μεγαλύτερη ικανοποίηση όλων. Θα μπορούν να αγαπάνε και πάνω απ' όλα, να ζουν τη ζωή τους όπως θέλουν και να νιώθουν ευγνώμονες γι' αυτό. Και ναι, αυτό, είναι ένα μικρό "μεγάλο" θαύμα.

Το βιβλίο του R.J. Palacio, Θαύμα, κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Παπαδόπουλος.

<http://www.culturenow.gr/23763/vivlio-thayma-rj-palacio>